

Un poble en marxa

“Marxeu ja, no mireu enrere”, s’acomia l’àvia del Buddy. Veure partir un ésser estimat no és fàcil. Els emigrants deixen enrere família, amics, llengua i terra, potser per no tornar-hi mai. El poble d’Israel és també un poble migrant, cridat i triat per Déu per viure en camí i amb esperança, sent llum per a totes les nacions. En el camí de la història de la salvació Déu ha triat homes i dones perquè siguin guies del seu poble i, tot i que també han tingut dificultats, i fins i tot han estat rebutjats pels seus, han continuat amb la seva missió, amb l’ajut de l’Esperit. Déu va triar Abraham i Sara, Jacob, Josep, Moisès, David, Ester o els profetes per guiar el seu poble. La història de Moisès és una història d’alliberament, ja que el seu poble vivia en terribles condicions a Egipte i Déu el crida i l’envia per alliberar-lo i portar-lo al desert i a la Terra Promesa, la terra d’Abraham, Isaac i Jacob. **Esbrina:** En quin llibre de la Bíblia s’explica la història de Moisès? **Investiga:** El poble d’Israel també va patir l’exili forçat. Quina dona valenta va aconseguir des de l’exili aturar la destrucció del seu poble?

La religió de l’amor

“No tinc res en contra dels catòlics, però és la religió de la por”, afirma el pare del Buddy. Però quan el Buddy assisteix al servei religiós dominical protestant sent por davant la predicació del pastor sobre els dos camins, un dels quals acaba en els terribles patiments de l’infern. Tot i que Jesús va predicar una bona notícia plena d’amor, alegria i esperança, moltes vegades el missatge dels predicadors catòlics i protestants ha buscat inculcar el temor més que no pas l’amor i la confiança en Déu. I és que el cristianisme és essencialment la religió de l’amor, de la pau, la reconciliació i la justícia. És una religió totalment incompatible amb la violència i l’odi. Quan el pastor parla dels dos camins, fa referència a la predicació de Jesús sobre el camí que condueix a la mort i el camí que condueix a la vida (Mt 7, 13-14). El Buddy pregunta al seu germà: “Quin camí triem?”. **Llegeix** les Benaurances de Mateu (Mt 5, 3-12) i **explica** quines actituds són necessàries per triar el camí de la vida:

El camí de la reconciliació

—Però... han estat els nostres els qui han atacat les cases dels catòlics del nostre carrer?

—Al nostre carrer no hi ha els nostres i els seus, o com a mínim no n’hi havia. La maleïda religió, aquest és el problema...

El conflicte nord-irlandès va ser un conflicte principalment polític i nacionalista, tot i que també hi havia una dimensió religiosa. Malgrat que els catòlics i els protestants havien viscut segles de conflictes, en el segle XX hi va haver un apropament conciliador que posava el focus més en els punts comuns i d’unió, que n’hi ha molts, que no pas en els aspectes que divideixen catòlics i protestants.

Investiga: Com s’anomena el moviment que busca la unitat dels cristians enfront de la divisió i els fonamentalismes violents? Quines actituds són clau en aquest moviment?

I és que el cristianisme és la religió fonamentada en l’amor, l’acollida i el perdó. El camí de la reconciliació entre comunitats dividides i ferides sempre implica l’escolta activa i el diàleg, i per això és molt important la figura del mediador, humil i discret. En el procés de pau, reconciliació i desarmament, un sacerdot catòlic i un pastor protestant van jugar-hi un paper rellevant de mediació. **Esbrina’n** els noms:

Escollits i enviats

En el segle XXI Déu continua cridant i enviant molts joves a anunciar la seva Bona Notícia i a construir el Regne de Déu, un regne de pau i justícia pel qual cal treballar sense descans i amb esperança. Com Ales Bialiatki, catòlic practicant empresonat pel seu activisme a Bielorrússia i premi Nobel de la Pau 2022.

Treball en equip: Fes un treball sobre un premi Nobel de la Pau cristià i reflexiona sobre com la seva fe l’ha portat a treballar per la pau. **Presenta’l** als teus companys.

“Els qui són pacífics són font de pau, construeixen pau i amistat social. Als qui s’ocupen de sembrar la pau a tot arreu, Jesús els fa una promesa: ells seran anomenats fills de Déu”.

Francesc, Exhortació apostòlica *Gaudete et exsultate*, 88

Los elegidos

Marca de vida

Belfast

La sirvienta

El peor vecino del mundo

Parque salvaje

Marca de vida

XX Setmana de Cinema Espiritual

El director Kenneth Branagh mostra el seu amor pel cinema des de la seva infantesa i com el connecta amb els millors moments passats amb la família. La Setmana de Cinema Espiritual fa vint anys que projecta pel·lícules inspiradores que promouen valors humans i espirituals i que mouen el nostre cor i la nostra ment, ajudant-nos a mirar cap a l’interior de nosaltres mateixos, cap als altres i més enllà dels nostres límits. Un cinema que ens qüestiona i ens ajuda en la recerca de respostes a les preguntes fonamentals de la vida. Algunes d’aquestes pel·lícules promouen la conscienciació sobre les migracions i els conflictes. **Assenyal** quina d’aquestes ressalta el camí de la no-violència per a la resolució de conflictes:

- La bona mentida Selma Una bossa de bales Hasta el último hombre El año que dejamos de jugar

ORGANITZA:

COL·LABOREN:

XX Setmanadecinema espiritual «Escollits i enviats»

www.pastoraldejuventud.es/semanadecineeespiritual

Belfast

Kenneth Branagh, 2021

Sinopsi

El Buddy és un nen de nou anys que viu dins una família protestant de classe treballadora en un dels petits carrers de Belfast en el qual conviuen en pau catòlics i protestants. Però la pau es va trencar quan l’agost de 1969 els protestants van entrar als carrers de majoria catòlica, cremant cases i destruint negocis. Arran d’això es van instal·lar barricades a les zones frontereres entre barris catòlics i protestants i moltes famílies catòliques van abandonar Belfast. Un conflicte que es mostra a la pel·lícula des de la mirada innocent del Buddy, que no entén per què no pot continuar vivint en pau amb els catòlics, amb els quals juga al carrer i conviu a l’escola. La història i les vivències del Buddy aquell estiu del 69 estan inspirades en la infantesa del director Kenneth Branagh i com va viure ell aquells disturbis de Belfast, que van afectar la seva família de tal manera que van haver d’emigrar a Anglaterra, deixant enrere la violència.

Títol original: *Belfast*. **Direcció:** Kenneth Branagh. **Guió:** Kenneth Branagh. **Gènere:** Drama. **Fotografia:** Haris Zambarloukos. **Música:** Van Morrison. **País:** Regne Unit. **Durada:** 93 minuts. **Distribuidora:** Universal Spain. **Repartiment:** Jude Hill, Caitriona Balfe, Ciarán Hinds, Jamie Dornan, Judi Dench, Lara McDonnell.

Qualificació per edats: No recomanada a menors de 12 anys.

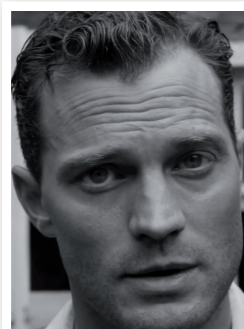

Personatges i valors

Assenya una o dues característiques que posseeixen els personatges. Poden ser positives o negatives. **Dialoguem:** Com creus que se sent l'àvia en veure marxar una part de la seva família?

Buddy: _____
Pa: _____
Ma: _____
Àvia: _____
Avi: _____
Cosina: _____
Billy: _____

Fe, responsabilitat, paciència, empatia, valentia, resiliència, respecte, treball, sacrifici, esperança, justícia, tolerància, saviesa, lideratge, alegria, egoisme, intolerància, inconsciència, supèrbia....

El món és boig

"Belfast s'ha despertat commocionada en comprovar les destrosses provocades pels disturbis d'ahir a la nit. El blanc van ser els catòlics que viuen pacíficament als barris protestants. Van atacar i assenyalar les seves cases, i l'assetjament podria obligar-los a abandonar casa seva. Tornarà a regnar la pau en aquests barris?", escolta la família a les notícies.

—Us van atacar?

—No, només les cases catòliques. Aquells nois volen fer-los fora.

—Però aquesta gent no provoca problemes al carrer, oi?

—No, cap. Són amics, són famílies com nosaltres. Simplement no són protestants.

—La policia no va fer res, ens hem de defensar sols.

Reflexió i posada en comú: A més dels líders que treballen per la pau i l'ajuda de moltes comunitats, els mediadors per a la pau són essencials per construir una cultura de pau i acabar amb els conflictes. Hi ha mediadors a la teva escola? Et sembla important la seva tasca?

Frases per dialogar

Qui diu aquestes frases? Comenta amb els companys qui les diu i per què.

_____ : *Teniu tant dret a viure aquí com nosaltres.*

_____ : *L'àvia diu que mai no tens massa Déu, podries necessitar-lo.*

_____ : *Al nostre carrer hi ha un nen que es diu Thomas (...). L'altra nit li van cremar la casa perquè la seva família és catòlica.*

_____ : *Volem netejar el veïnat una mica. No et convé ser el qui s'hi oposa de tot el carrer.*

_____ : *Sigues bo, i si no ho ets, ves amb compte.*

_____ : *Tu saps qui ets, oi?*

Música i vida

Per als irlandesos la música és una part fonamental de la seva vida i hi és present en tots els moments clau, no tan sols en els alegres, també en els tristos, com quan mor un ésser estimat. Ha estat també una via d'escapament per fer més suportables els moments més difícils. Van Morrison és el cantant i compositor més famós de Belfast. La seva música és una mescla entre gèneres com el jazz, l'R&B, el blues i la música tradicional irlandesa. Les seves cançons formen part de la banda sonora de la pel·lícula i n'ha compost una especialment per a aquesta, que recorda els seus anys d'infantesa i joventut a Belfast.

Investiga: Com es diu la cançó que Van Morrison va compondre per a la pel·lícula?

Una vida millor

"Els irlandesos neixen per emigrar; si no, la resta del món no tindria pubs. Ens hem de quedar la meitat per sentir la nostàlgia de tots els qui se n'han anat", afirma la tieta Violeta. Els irlandesos han estat un poble emigrant, a causa de les dificultats que han patit al llarg de la seva història. Moltes famílies han hagut d'emigrar per buscar un futur millor i en pau per a ells i per als seus fills.

—Gairebé hem pagat ja el deute. És hora de pensar a tornar a començar.

—Porto tota la vida a Belfast.

—Hi ha tot un món allà fora. Podem donar als nens una vida millor que la nostra. Hi ha països de la Commonwealth que necessiten treballadors qualificats, el govern subvenciona el passatge. Podem marxar a l'altra punta del món per deu lliures. Estem en una guerra civil i no soc aquí per protegir la meva família.

La mare s'oposa a deixar casa seva, on se sent segura malgrat la violència, perquè a més tem ser rebutjada al seu nou país:

"Si anem a Anglaterra, no comprendran ni una paraula del que diem, potser la meitat voldrà enganyar-nos per tenir un altre accent, i l'altra meitat ens odiarà perquè aquí estan assassinant els seus fills al carrer i creuran que no ens importa. Creus que ens rebran amb els braços oberts?". Però al final cedeix davant l'augment de la violència i el perill que comporta per a les seves vides. Com els irlandesos, moltes persones han hagut d'emigrar a la recerca d'un lloc per viure en pau.

Investigació i posada en comú: Hi ha algun membre de la teva família o algun amic que hagi emigrat a un altre país? Pregunta'ls per què han emigrat, com s'han sentit en deixar el seu país i la seva família, i si s'han sentit acollits al seu nou país. Després, completa l'exercici i fes un treball sobre un d'aquests migrants famosos; comparteix-lo a l'aula.

Albert Einstein	▶	◀	Síria - Alemanya
Malala Yousafzai	▶	◀	Alemanya - EUA
Yusra Mardini	▶	◀	Mèxic - EUA
Daniela Soto-Innes	▶	◀	Pakistan - Regne Unit

Vull estar amb la meva família

La família és el més important per al Buddy i els seus pares. Però també el seu barri, els seus veïns i els seus amics aporten sentit, seguretat i calidesa a les seves vides. Per això els costa tant la idea d'emigrar i abandonar tot el que estimen.

—Vull estar amb la meva família. T'estimo a tu.

—Tu i jo ens coneixem de tota la vida, coneixem aquest carrer i els del voltant des de nens i els homes, dones i nens que viuen en cada casa, ens agradi o no, i m'agrada. Dius que hi hauria un jardí per als nens, però aquí ells poden jugar on volen perquè tothom els coneix i els estima, i tothom n'està pendent.

La nostra família i la nostra cultura ens ajuden a donar sentit a les nostres vides, contribuint a la construcció de la nostra identitat personal, rica i única: "Tu ets el Buddy de Belfast 15, on tothom et coneix i el teu avi et cuida, i la teva mare et cuida, i el teu pare et cuida, i la teva àvia et cuida, i el teu germà et cuida, i tota la família et cuida. I que no t'importi on vagis o el que siguis de gran, això sempre serà veritat i aquesta idea et protegirà, et farà molt feliç", li recorda l'avi al Buddy.

Reflexiona i respon: Què ha aportat la teva família a la teva identitat, a la teva manera de ser i als teus valors? _____

El 1969 irromp la violència entre republicans catòlics i unionistes protestants, i aleshores s'entreenven els orígens d'un conflicte de caràcter nacionalista conegut com *The Troubles*, que es va prolongar durant tres dècades a Irlanda del Nord i en el qual van morir més de 3500 persones. El *diumenge sagnant* (30 de gener de 1972), soldats britànics van assassinar 14 civils catòlics desarmats en una marxa de protesta. Després de trenta anys d'atemptats i tirotejos en ambdós bàndols es van signar els Acords del Divendres Sant entre l'exèrcit republicà irlandès (IRA) i el govern britànic a Belfast el 10 d'abril de 1998, basats en la cooperació i el diàleg entre comunitats, amb un govern de coalició i drets per a tots els ciutadans, independentment de la seva comunitat o religió.

A Belfast hi ha 99 *murs de pau* que divideixen veïns catòlics i protestants. Cicatrius d'un conflicte que són una atracció turística pels seus grafitis i pinzellades de color a favor de la tolerància. **Treball en equip.** Tria'n un i explica el seu missatge. **Dialoguem:** S'han d'enderrocar o és millor deixar-los com a testimonis de la intolerància?

Sabies que...?

El papa Francesc celebra cada tres anys una Trobada Mundial de les Famílies. En l'última, l'any 2022, el papa Francesc afirma que la família és "el primer lloc on s'aprèn a estimar" i que "mentre afirmem la bellesa de la família, sentim més que mai que hem de defensar-la. No deixem que es contamini amb els verins de l'egoisme, de l'individualisme, de la cultura de la indiferència i de la cultura del descart, i perdi així el seu ADN, que és l'acollida i l'esperit de servei. Aquesta és la fisonomia pròpia de la família: l'acollida, l'esperit de servei dins de la família" (Papa Francesc, *Homenaje en la X Trobada Mundial de les Famílies*, 25 de juny de 2022).